

Мара Савова

Любов голяма

Любов голяма, безкрайно истинска
от някъде ти се появи,
без дори да съм те търсила
в момент, в който те бях дори отписала.

Изпитвала безкрайна самота
не можех отначало,
на теб да се доверя.
Ти със твоето търпение и любов безкрайна,
даряваш ме с обич всеотдайна.

Показа ми ти, че любовта я има,
че чувствата истински все още ги има.
Накара ме очите си да отворя
и да те погледна,
в очите твои аз да се вгледам,
любовта, че я има, там да открия.

Поглед вдигнах, видях –
там любовта голяма съзрях.
Сълзи потекоха от очите ми,
ти със устните си ги попи.
Един в друг погледи вперили –
ти промълви:
„Не плачи любима, а се усмихни
и благодари на любовта, че я има,
че със мен ще си винаги ти!“

14.02.2008 г.
гр. Варна

КРАЙ

© 2008 Мара Савова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6733>]